

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D. Manole, A. Bostan, I. Cotruță)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: T. Vieru, Sv. Filincova, N. Craiu, M. Pitic, O. Sternioală)

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

examinând cererea de revizuire depusă de Lesanu Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Leșanu Andrei
împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis
cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea
prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a ț ă :

La data de 09 februarie 2016, Lesanu Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis privind contestarea ordinului de sancționare disciplinară nr.36 ef din 28 ianuarie 2016, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 17 ianuarie 2016, fiind implicat în activitatea de serviciu a fost telefonat și chemat de urgență la sediul batalionului unde i s-a propus la cererea unor angajați din cadrul Direcției inspectare efectiv să treacă testul de alcoolemie. În urma efectuării testului alcoolsopic s-a constatat că nu era în stare de ebrietate fiind lăsat să-și îndeplinească în continuare atribuțiile de serviciu. Rezultatul expertizei i-a fost refuzat spre prezentare și semnare.

A menționat reclamantul că, pentru a se asigura că la momentul supunerii testului alcoolsopic nu se afla în stare de ebrietate s-a deplasat la Dispensarul Republican de Narcologie unde a efectuat o expertiză suplimentară care a demonstrat că nu consumase băuturi alcoolice. Ulterior, în urma supunerii testului alcoolsopic efectuat de către angajații Direcției inspectare efectiv, a fost inițiată anchetă de serviciu și i s-au cerut

explicații în legătură cu pretinsa stare de ebrietate în care s-a aflat la data de 17 ianuarie 2016.

A indicat reclamantul că, în rezultatul anchetei de serviciu prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 36 ef din 28 ianuarie 2016 a fost sancționat disciplinar, fiindu-i aplicată măsura disciplinară - concedierea.

A declarat reclamantul că, în textul ordinului de concediere se indică că, pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire a activitatea poliției și statutul polițistului, art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, art. 6 lit. j) și pct. 13 din Codul de etică și deontologie a polițistului, acțiuni manifestate prin exercitarea la 17 ianuarie 2016 a atribuțiilor de serviciu, fiind implicat în serviciu ca persoană responsabilă, în stare de ebrietate alcoolică, fapt confirmat prin concluzia testării alcoolscopice întru stabilirea gradului de ebrietate produsă de alcool cu aparatul „Drager” fiind stabilit gradul de ebrietate alcoolică 0.20 mg/1 în aer respirat, în conformitate cu art. 47alin. (1) lit. k) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, comandantul de grupă al Companiei Rîșcani al Batalionului nr. 2 al brigăzii de patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, maiorul de poliție Leșanu Andrei a fost sancționat disciplinar cu concedierea.

A susținut reclamantul că, faptele constatate nu corespund adevărului întrucât în acea zi nu a consumat băuturi alcoolice. Astfel, concluziile expuse în ordinul contestat sunt întemeiate pe fapte denaturate.

Subsecvent a menționat reclamantul că, Inspectoratul General al Poliției este obligat să compenseze salariul pe care nu l-a primit din cauza privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine ca urmare a concedierii ilegale din funcție.

De asemenea, a invocat reclamantul că, urmare a concedierii ilegale s-a aflat într-o situație umilitoare, or s-a simțit neajutorat și frustrat, a pierdut încrederea în existența principiilor de dreptate, egalitate și legalitate.

A solicitat reclamantul anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 iunie 2016 a judecătorei Centru mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată Leșanu Andrei; s-a anulat ordinul nr.36 ef din 28 ianuarie 2016 emis de Inspectoratul General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a comandantului de grupă a Companiei Rîșcani a Batalionului nr.2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, maior de poliție Leșanu Andrei Ștefan; s-a restabilit Leșanu Andrei în funcția de comandant de grupă a Companiei Rîșcani a Batalionului nr 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției; s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Leșanu Andrei salariul pentru absența forțată de la serviciu pe perioada 28.01.2016 - 14.06.2016 salariul în sumă de 33575,50 lei; s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Leșanu Andrei cheltuielile de judecată legate de asistența juridică în mărime de 3000 lei. În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 28 decembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin; s-a casat decizia din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 14 iunie 2016 a judecătorei Centru mun. Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

La 03 mai 2017, Leșanu Andrei a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În motivarea cererii de revizuire s-a invocat că, revizuentul nu a cunoscut și nici nu a avut posibilitate de a cunoaște că decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție. Or, despre faptul că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a trecut admisibilitatea, precum și despre ședințele de judecată stabilite în instanța de recurs nu a fost informat. Deci, consideră că prin circumstanțele relatate supra, în mod flagrant s-a afectat, în esență, decizia adoptată, deoarece revizuentul a fost lipsit de dreptul de apărare prin acordarea posibilității de a depune obiecții asupra recursului declarat. Ca urmare, opinează că i-a fost îngrădit accesul la un proces echitabil și i-a lezat grav dreptul la proprietate, care conform jurisprudenței CtEDO, salariul reprezintă o proprietate.

A mai relatat revizuentul că, instanțele inferioare corect au elucidat și determinat circumstanțele cauzei și au interpretat corect aspectele prejudiciare, adoptând în acest sens hotărâri judecătorești legale și întemeiate, pe când instanța de recurs nu a luat în considerare faptul că ancheta de serviciu efectuată în privința revizuentului este ilegală, din motiv că este incompletă și s-a desfășurat cu abateri de la normele legale stabilite de legislator.

De asemenea, a declarat revizuentul că, instanțele de judecată corect au apreciat că atât ancheta disciplinară, cât și ordinul de sancționare sunt ilegale și că nici o persoană nu urmează a fi sancționată pentru acțiuni care nu au fost comise și/sau nu au fost probate în modul corespunzător, în condițiile când până în prezent expertiza de la Dispensarul Republican de Narcologie este în vigoare și nu a fost contestat. Totodată, a mai indicat revizuentul că, o altă circumstanță ce confirmă legalitatea hotărârii instanțelor ierarhic inferioare este că, din actele și informațiile prezentate de către însuși pârât rezultă că la 17 ianuarie 2016 reclamantul în intervalul de timp 07:00 – 19:00 se afla în tura de serviciu/patrulare, iar presupusa stare de ebrietate a fost constatată la ora 17:49, dat la materialele cauzei nu este anexat nici un ordin/dispoziție privind înlăturarea acestuia de la îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Studiind materialele dosarului, Colegiul consideră că cererea de revizuire este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 448, alin. (4) CPC, cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității se examinează de Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art.449, lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Este de menționat că, pentru a invoca prevederile art. 449 CPC, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

Colegiul reține că Leșanu Andrei a depus cerere de revizuire invocând existența de circumstanțe noi și anume faptul că instanța de recurs la judecarea cauzei nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, pe când instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, aplicând corect speței cadrul legal. Totodată, ca temei de drept revizuentul a invocat prevederile art. 449, lit. b) CPC.

Colegiul remarcă că motivele expuse în prezenta cerere de revizuire nu corespund temeiurilor prevăzute de art. 449 lit. b) CPC.

La capitolul dat, Colegiul reține că, circumstanțele noi – descoperite, sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuenților anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Colegiul conchide că pentru a invoca temeiul indicat este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească o condiție esențială, adică să existe anterior pronunțării hotărârii, dar revizuentului să-i devină cunoscută ulterior.

Pe când, din cererea de revizuire rezultă că revizuentul doar a criticat decizia instanței de recurs, fără a aduce în fata instanței careva circumstanțele noi ce au fost descoperite ulterior pronunțării actului de dispoziție contestat.

De asemenea, ca temei de revizuire s-a invocat că revizuentul nu a cunoscut despre contestarea deciziei instanței de apel și nu a fost înștiințat despre judecarea cauzei în ordine de recurs.

La acest capitol, Colegiul indică că circumstanța invocată ca temei de revizuire nu cade sub incidența noțiunii de „circumstanțe noi, esențiale care nu au fost cunoscute și nici nu au putut fi cunoscute revizuentului”.

În contextul dat, Colegiul consideră că revizuentul nu a prezentat careva temeiuri care ar corespunde caracteristicilor cerute de norma de drept indicată prin prisma art. 449 lit. b) CPC ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul Brumărescu contra României).

Desființarea hotărârii irevocabile ca urmare a admiterii revizuirii prin îndepărtarea condiției evocării fondului conduce la probleme majore din perspectiva securității raporturilor juridice conform jurisprudenței clare, constante și extrem de voluminoase a CtEDO.

Concomitent, Colegiul reiterează asupra faptului că invocarea repetată a cadrului legal, analizat și interpretat de revizuent prin interpunerea cu circumstanțele speței, nu reprezintă temei de înaintare a cererii de revizuire. Ori, revizuirea se justifică de regulă, prin aceea că, involuntar instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată fie în raport cu materialul existent la data pronunțării, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior după pronunțarea hotărârii.

În atare circumstanțe, analizând argumentele invocate de către revizuent în raport cu prevederile art. 449 lit. b) CPC, Colegiul le va respinge, deoarece nu pot servi drept temei de revizuire și nu se încadrează în prevederile normei legale.

Din considerentele menționate supra, cererea de revizuire depusă de către Leșanu Andrei împotriva deciziei din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu art.art.art.269-270, 453, alin.(1), lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Leșanu Andrei împotriva deciziei din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Leșanu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Bragarenco Denis cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Oleg Sternioală